

Hallo lieve mensen.

M'n laatste blog van dit jaar.

WHAT'S A YEAR.....

Vóór we het weten zitten we weer in 'n nieuw jaar!

En als we dan zo'n jaar in gedachten de revue laten passeren, dan moeten we bekennen, dat het een jaar is geweest, waarin heel veel is gebeurd.

We zouden wel willen, dat we al die oorlogen uit de wereld konden bannen, maar helaas: wij kunnen dat niet.

Daarvoor bidden, dát kunnen we wél.

En tja, ondertussen moeten wij toch onze levens 'gewoon' verder leven.

T.V. aanzetten, de krant lezen: nee, je wordt er niet vrolijk van.

En zo gaan we de maand december in, bij uitstek de feestmaand.

We zullen tóch ons best doen, om er ook echt een feestmaand van te maken.

Eerst komt de Sint op bezoek. Dat is toch altijd een gezellig samenzijn.

Wij houden het voortaan 'klein'. De kleinkinderen zijn inmiddels 13 en 11 jaar en rijmen er ook al vrolijk op los.

Dit jaar geen pakjes: we gaan gezellig samen eten en wie nog een rijm wil voorlezen, kan dat rustig doen.

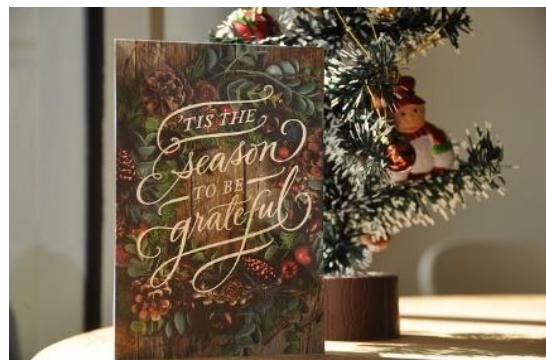
Wij hebben bij de Seniorenvereniging de Kerstmiddag op woensdag 18 december. Dat is altijd een gezellige middag, met begeleidende zang van het Seniorenkoor.

Maar van tevoren ben ik al druk doende, mijn kerstkaarten te schrijven, zo'n 80 stuks, schat ik nu in, er vallen er ieder jaar, helaas, weer wat af... daar begin ik gelijk na 5 december mee.

Ook dit jaar ga ik een poging wagen, om een kerstgedicht te schrijven, maar of het me dit jaar lukt, weet ik niet. Schrijf maar eens een mooi opbeurend gedicht, als er zoveel ellende in de wereld is...

Maar ik zie het wel, ik heb nog even de tijd.

Misschien krijg ik tóch nog wel een 'ingeving'.

En als dan de Kerstdagen achter de rug zijn, dan gaan we ons voorbereiden op 'Oud en Nieuw'. Mijn zoon en zijn gezin komen op Oudjaar weer thuis uit Oostenrijk.

En ik probeer dan weer voor eigen gebakken oliebolletjes te zorgen.

Ze zijn met de Kerst dus daar, ik wil niet, dat ze voor mij thuis blijven, dan zou ik me maar ongelukkig gaan voelen. Nee, ze mogen heerlijk gaan skiën. En ze bellen regelmatig voor 'n praatje.

Het leuke is, dat ik precies weet waar ze zitten!

Mijn man en ik hebben half Oostenrijk doorkruist!!

Ik verveel me totaal niet. Ik ga op Kerstavond naar de kerk, als het droog is, met m'n rollator.

En op 1^e Kerstdag mag ik gaan eten bij m'n vriendin en haar gezin, doe ik al jaren.

En op 2^e Kerstdag komt er wel iemand 'binnenvallen' van m'n vrienden of bekenden. Dat is dan ook weer gezellig. De ouders van m'n schoondochter waren vorig jaar geweest, die hebben vast wel zin om ook weer te komen, want de kinderen zijn van hun dan ook op wintersport.

En de 'oudjes' vinden het dan gezellig om bij elkaar te zitten.

En dan op naar het Oudjaar. Ja, dat oliebolletjes bakken is wel altijd een werkje, maar wel heel gezellig en vooral LEKKER.

Als ik dan klaar ben bel ik m'n vriendin, die komt dan vast bollen eten, haar man geeft er niets om.

En hoe vroeg of laat the family weer terug is, ligt ook wat aan het verkeer onderweg. Maar die komen er ook alvast wat eten. En op Nieuwjaar komen ze ook weer Nieuwjaar wensen.

En dan zitten we alweer in 2025! Maar afwachten, wat het Nieuwe Jaar ons allemaal brengt.

Graag wil ik u allemaal, samen met jullie partners/gezinnen een hele fijne decembermaand toewensen en een heel **warm Kerstfeest** en een hele **fijne Jaarwisseling!**

Tot in het jaar 2025!

Groetjes van Tonny Jacobs-Pothof.